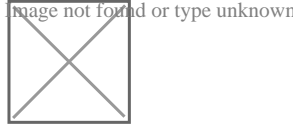


Ο Γέρων Ιάκωβος Τσαλίκης (Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Παντελεήμων)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιάκωβος Τσαλίκης](#) / [Πεμπτούσια](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)



Αν θελήσει κανείς να αναζητήσει ένα από παράδειγμα για την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, που εορτάσαμε χθες, στην εποχή μας, ασφαλώς δεν θα βρει καλύτερο παράδειγμα από την πνευματοφόρο ζωή και τη θαυμαστή πορεία των συγχρόνων Γερόντων.

Για όποιους είχαν την ευλογία να ζήσουν μαζί τους, να τους γνωρίσουν από κοντά ή έστω να διαβάσουν για τον βίο και τα ασκητικά παλαισμάτά τους, για τις θλίψεις και τις δοκιμασίες που υπέμειναν, αλλά και τη χάρη του Θεού που πλημμύριζε την ύπαρξή τους, ακόμη και αν εκείνοι την έκρυβαν επιμελώς για να αποφύγουν τον πειρασμό της υπερηφανείας, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι μορφές τους έχουν εκπληκτικές ομοιότητες με εκείνες των παλαιών ασκητών και Οσίων για τους οποίους διαβάζουμε στα Συναξάρια και στο Γεροντικό, στο Λειμωνάριο του Ιωάννη Μόσχου και στους βίους των μεγάλων Οσίων Πατέρων των περασμένων αιώνων.

Ασφαλώς αυτό δεν πρέπει να μας ξενίζει, γιατί στην πραγματικότητα δεν θα μπορούσε να είναι και διαφορετικά, εφόσον το Άγιο Πνεύμα το οποίο «όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας» και του οποίου καρπός είναι η αγιότης, δεν αλλάζει διά μέσου των αιώνων· «ην μεν αεί και έστι και έσται», όπως ακούσαμε στους ύμνους της χθεσινής εορτής. Αλλά ούτε και η αγιότης μεταβάλλεται στο πέρασμα των χρόνων, γιατί αγιότης είναι η κατά το δυνατόν ομοίωση του ανθρώπου με τον Θεό, που είναι αιώνιος και αναλλοίωτος. Αγιότης είναι η αληθινή φύση του ανθρώπου την οποία καταστρέφει η αμαρτία και συσκοτίζει το κακό και η δέσμευση του ανθρώπου σ' αυτό. Και αυτή την αληθινή φύση του ανθρώπου, όπως πλάσθηκε από τον Θεό, αποκαλύπτουν οι Άγιοι με τον καθημερινό τους αγώνα. Γι' αυτό και, παρότι έχουν ζήσει σε διαφορετικές εποχές και κάτω από διαφορετικές συνθήκες, δεν διαφέρουν ως προς τα χαρακτηριστικά της ζωής τους.



Αυτήν ακριβώς την παρήγορη και ελπιδοφόρα πραγματικότητα μας υπενθυμίζουν οι «Σύγχρονες μορφές της Εκκλησίας» μας τις οποίες η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας προβάλλει κάθε χρόνο στο πλαίσιο των εκδηλώσεων των «Παυλείων», θέλοντας να διακηρύξει την αλήθεια του μηνύματος του ιδρυτού της, ουρανοβάμονος και Πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Παύλου, ότι «Ιησούς χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. 13, 8).

Σε μία τέτοια σύγχρονη οσιακή μορφή είναι αφιερωμένη και η σημερινή Εσπερίδα, σε ένα Γέροντα τόσο σύγχρονό μας, που θα μπορούσε να ζει ακόμη ανάμεσά μας, αφού γεννήθηκε το 1920 και κοιμήθηκε το 1991. Η σύγχρονη μορφή που προβάλλει, λοιπόν, η Ιερά Μητρόπολή μας απόψε είναι αυτή του π. Ιακώβου Τσαλίκη, του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ του Γέροντος στην Εύβοια.

Δεν ήταν μόνο η καταγωγή του από το Λιβίσι της Μικράς Ασίας που τον έκανε να

μοιάζει τόσο πολύ με τις οσιακές μορφές που άκμασαν επί αιώνες στα αγιασμένα εκείνα χώματα, ήταν ο προσωπικός του αγώνας, η άσκηση, η υπομονή, η υπακοή, η ταπείνωση, η προσευχή την οποία είχε καθημερινό βίωμα από την παιδική του ηλικία, που είλκυσαν τη χάρη του Θεού και τον ανέδειξαν Γέροντα πνευματοφόρο με μυστικές και ουράνιες εμπειρίες, με θεία χαρίσματα που εκείνος τα θεωρούσε συνηθισμένα, αλλά όσοι μπορούσαν να τα αντιληφθούν κατανοούσαν το πνευματικό ύψος στο οποίο είχε ανέλθει με τη χάρη του Θεού ο Γέροντας.

Προσωπικά δεν είχα τη χαρά να τον γνωρίσω, θα ήθελα όμως να αναφέρω ένα συγκινητικό περιστατικό που συνδέεται με το προορατικό χάρισμα του Γέροντα και το οποίο μου διηγήθηκε ο Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σαγματά, Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Αντωνόπουλος (νυν Σεβ. Μητροπολίτης Αργολίδος).

Πριν από μερικά χρόνια, κάποιοι Έλληνες αποφάσισαν να δωρήσουν στην Ιερά Μητρόπολη Συμερουπόλεως στην Κριμαία μια νέα λάρνακα για τα χαριτόβρυτα λείψανα του Αγίου Λουκά του ιατρού και θαυματουργού. Επισκέφθηκαν, λοιπόν, ένα χρυσοχόο στην Αθήνα και του ζήτησαν να αναλάβει την κατασκευή. Ο χρυσοχόος τους είπε ότι δεν μπορεί να αναλάβει την κατασκευή της, λόγω στενότητας χρόνου, αλλά τελικά υποχώρησε στις παρακλήσεις τους και υποσχέθηκε ότι θα προσπαθήσει να την ολοκληρώσει εντός της προθεσμίας που είχαν θέσει.

Έτσι και έγινε: Ο τεχνίτης άρχισε την κατασκευή και από την ημέρα εκείνη δεν μπήκε ούτε ένας άνθρωπος στο εργαστήριό του, ώστε εργαζόμενος απερίσπαστος κατόρθωσε να την ολοκληρώσει εγκαίρως. Η λάρνακα μεταφέρθηκε στη Συμερούπολη και εντυπωσίασε τόσο πολύ τον Μητροπολίτη, ώστε στο τέλος της Ακολουθίας θέλησε να ευχαριστήσει επισήμως τους δωρητές. Τους κάλεσε, λοιπόν, μπροστά στην Ωραία Πύλη και τους ευχαρίστησε για τη μεγάλη προσφορά τους προς τον Άγιο. Ζήτησε όμως μαζί με αυτούς να ευχαριστήσει και τον χρυσοχόο ο οποίος την είχε κατασκευάσει. Όταν εκείνος ανέβηκε στον σολέα, ο Μητροπολίτης τον συνεχάρη για την υψηλή καλλιτεχνική ποιότητα της λάρνακος, τον έδειξε στο εκκλησίασμα και είπε «αυτός ο άνθρωπος έχει χρυσά χέρια». Ο τεχνίτης αισθάνθηκε άσχημα, κιτρίνισε, έχασε τον κόσμο γύρω του, και ενώ το εκκλησίασμα και οι κληρικοί τον επευφημούσαν, αυτός είχε σκύψει το κεφάλι και δεν έλεγε. Αφού τελείωσαν οι προσφωνήσεις και οι τιμητικές εκδηλώσεις, όλοι ρώτησαν τον χρυσοχόο τι του είχε συμβεί και είχε αντιδράσει με αυτό τον περίεργο τρόπο. Και τότε εκείνος τους διηγήθηκε μια σύντομη ιστορία.

Πριν από χρόνια του είχαν ζητήσει από τη μονή του Οσίου Δαβίδ στην Εύβοια να τους κατασκευάσει μία κανδήλα. Πράγματι την κατασκεύασε και την πήγε στο

Μοναστήρι του Οσίου. Όταν την είδε ο Ηγούμενος, ο π. Ιάκωβος Τσαλίκης, ευχαριστήθηκε πολύ από το αποτέλεσμα και του είπε· «παιδί μου, θα έρθει μία ημέρα που θα σε δείξουν στον κόσμο και θα πουν ότι έχεις χρυσά χέρια». Και αυτό ακριβώς συνέβη εκείνη την ημέρα στη Συμερούπολη. Όταν ο χρυσοχόος άκουσε τον Μητροπολίτη Λάζαρο να του λέει ενώπιον κλήρου και λαού ότι έχει χρυσά χέρια, του ήρθαν αμέσως στον νου τα λόγια του Γέροντα και δεν μπορούσε να πιστεύσει αυτό που ζούσε.

Το περιστατικό αυτό είναι ένα από τα πολλά που αφηγούνται όσοι γνώρισαν τον μακαριστό π. Ιάκωβο Τσαλίκη. Ένα από αυτά που αποδεικνύουν ότι η Χάρη του Θεού ζει και ενεργεί πάντοτε μεταξύ των ανθρώπων. Ένα από αυτά που αποδεικνύουν την αλήθεια του ευαγγελικού λόγου «έδωκεν αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι» (Ιωάν. 1, 12). Αλλά αυτή την εξουσία οι Άγιοι δεν την κρατούν για τον εαυτό τους, αντίθετα μάλιστα τη χρησιμοποιούν για να διακονούν τους ανθρώπους, για να τους συμβουλεύουν και να τους καθοδηγούν με το προορατικό τους χάρισμα στον δρόμο της σωτηρίας, για να τους ενισχύουν την πίστη, για να θεραπεύουν τις σωματικές και ψυχικές τους ασθένειες, όπως έκανε και ο π. Ιάκωβος Τσαλίκης. Δεν θεράπευε τις δικές του ασθένειες, αλλά των ανθρώπων που τον πλησίαζαν, γιατί ο ίδιος είχε αποδεχθεί για τον εαυτό του την παρήγορη διαβεβαίωση του Χριστού προς τον Απόστολο Παύλο και προς όλους τους εκλεκτούς δούλους του, «αρκεί σοι η χάρις μου· η γαρ δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται» (Κορινθ. Β', 12, 9). Γι' αυτή τη δύναμη που είχε μέσα του ο μακαριστός Γέροντας και γι' αυτή την «εξουσία» που μετέβαλε σε διακονία, θα μας μιλήσουν απόψε οι τρεις εξέχοντες ομιλητές μας που τον γνώριζαν και συνεδέοντο προσωπικά μαζί του.

Πηγή: Σύγχρονες Οσιακές Μορφές, Έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, 2017, σ. 389-393